

vil udvalget i og for sig ikke tage afstand fra den betragtning, som ligger bag lovforslaget, at arbejde om dagen er at foretrække for natarbejde, men i den hittidige lovgivning har der ikke været indeholdt noget forbud mod natarbejde undtagen for bagerier, konditorier og brødfabrikker, og udvalget må mene, at der ikke nu er større trang end tidligere til ad lovgivningens vej at regulere arbejdstiden om hverdagen for voksne arbejdere, således at man principielt forbyder natarbejde. Det vil næppe med rette kunne hævdes, at virksomheder i den forløbne tid har benyttet natarbejde i tilfælde, hvor dette ikke er nødvendigt af produktionsmæssige hensyn. Den ved kollektive overenskomster fastlagte forhøjede betaling for natarbejde vil også i almindelighed være tilstrækkelig bremse med hensyn til ikke at lade arbejdet foregå om natten i tilfælde, hvor det ikke er nødvendigt.

Udvalget mener derfor, at de pågældende bestemmelser bør indskrænkes, og skal herom bemærke følgende:

Som det vil fremgå af udvalgets forslag § 1, finder bestemmelserne i kapitel 4 om arbejdstidsbestemmelsernes område og kapitel 5 om arbejdstidens beliggenhed kun anvendelse indenfor de områder, der omfattes af forslagets § 1, stk. 1, nemlig industrivirksomheder, håndværksvirksomheder, laboratorier, byggeri- og anlægsvirksomheder, lager- og pakhusarbejde samt transportarbejde, dog at man i § 31, stk. 1, har undtaget lastning og losning fra de i § 31 indeholdte bestemmelser om en hvileperiode af mindst 11 på hinanden følgende timer indenfor hvert døgn.

Til § 30.

Svarer til lovforslagets § 31.

ad stk. 1. Efter henstilling fra finansministeren er lovforslagets § 31, stk. 2, begrænset således, at statens tjenestemænd, for hvem der i henhold til statstjenestemandsløven og de i henhold hertil udfærdigede bestemmelser gælder særlige arbejdstidsbestemmelser, ikke omfattes af forslaget. Man

har derfor indskrænket sig til at foreslå en bestemmelse, der dog skal sikre, at arbejdstidsbestemmelser for statens tjenestemænd, der ikke opfylder de i forslagets afsnit III givne forskrifter, forelægges socialministeren til godkendelse.

ad stk. 3. Man har her foreslået visse grupper af personer, for hvilke det dels er umuligt, dels mindre rimeligt at fastlægge arbejdstidsbestemmelser, holdt udenfor lovens arbejdstidsregler. I lovforslagets § 31, stk. 2, var der givet socialministeren beføjelse til at træffe en sådan bestemmelse, men udvalget finder det rettest, at bestemmelsen herom træffes i selve loven.

Som følge af de af udvalget foretagne ændringer i § 31 er det herefter ikke nødvendigt at opretholde den i forslagets stk. 3 indeholdte bestemmelse om, at tvivlsspørgsmål om, hvorvidt en virksomhed omfattes af bestemmelsen i afsnit III, afgøres af socialministeren, og man har derfor ladet denne bestemmelse udgå.

Til § 31.

Svarer til lovforslagets § 32.

I overensstemmelse med de forannævnte bemærkninger har man indskrænket denne paragraf til i almindelighed kun at fastlægge en samlet hvileperiode på mindst 11 på hinanden følgende timer indenfor hvert døgn, og har — som allerede nævnt — herfra undtaget lastning og losning og yderligere de arbejder, der nødvendigvis må udføres i tilslutning hertil, såsom lager- og pakhusarbejde.

ad stk. 2. Som følge af denne begrænsning af paragraffens indhold er det herefter ikke nødvendigt i loven at optage de mange undtagelsesbestemmelser, der indeholdes i lovforslagets § 32, stk. 2. Dog har man i fortsættelse af den lovgivning, som man har haft siden 1920, og hvorved natarbejde i bagerier og konditorier samt i et vist omfang i brødfabrikker er forbudt, ment at måtte bibeholde et principielt forbud mod arbejde i disse virksomheder i tiden mellem kl. 20